

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

22. lipnja 2022.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Druga rečenica stavka 3. članka 38. – Službenik za zaštitu podataka – Zabrana prema kojoj voditelj obrade ili izvršitelj obrade ne smije razriješiti dužnosti ili kazniti službenika za zaštitu podataka zbog izvršavanja njegovih zadaća – Pravna osnova – Članak 16. UFEU-a – Zahtjev neovisnosti u obavljanju dužnosti – Nacionalni propis kojim se zabranjuje otkazivanje službeniku za zaštitu podataka ako za to ne postoji opravdan razlog”

U predmetu C-534/20,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesarbeitsgericht (Savezni radni sud, Njemačka), odlukom od 30. srpnja 2020., koju je Sud zaprimio 21. listopada 2020., u postupku

Leistritz AG

protiv

LH,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik vijeća, I. Ziemele (izvjestiteljica) i P. G. Xuereb, suci,

nezavisni odvjetnik: J. Richard de la Tour,

tajnik: D. Dittert, načelnik odjela,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 18. studenoga 2021.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Leistritz AG, O. Seeling i C. Wencker, *Rechtsanwälte*,
- za osobu LH, S. Lohneis, *Rechtsanwalt*,
- za njemačku vladu, J. Möller i S. K. Costanzo, u svojstvu agenata,
- za rumunjsku vladu, E. Gane, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: njemački

- za Europski parlament, O. Hrstková Šolcová, P. López-Carceller i B. Schäfer, u svojstvu agenata,
 - za Vijeće Europske unije, T. Haas i K. Pleśniak, u svojstvu agenata,
 - za Europsku komisiju, K. Herrmann, H. Kranenborg i D. Nardi, u svojstvu agenata,
- saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 27. siječnja 2022.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje i valjanost druge rečenice stavka 3. članka 38. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2.; SL 2021., L 74, str. 35.; u dalnjem tekstu: OUZP).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Leistritz AG i osobe LH, koja je u tom društvu bila na položaju službenice za zaštitu podataka, u vezi s raskidom njezina ugovora o radu, koji je bio obrazložen reorganizacijom službi u navedenom društvu.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Uvodne izjave 10. i 97. OUZP-a glase:
 - „(10) Kako bi se osigurala postojana i visoka razina zaštite pojedinaca te uklonile prepreke protoku osobnih podataka unutar Unije, razina zaštite prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom takvih podataka trebala bi biti jednaka u svim državama članicama. U čitavoj Uniji trebalo bi osigurati postojanu i homogenu primjenu pravila za zaštitu temeljnih prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka. [...]
 - [...]
- 4 Članak 37. OUZP-a, naslovлен „Imenovanje službenika za zaštitu podataka”, glasi kako slijedi:
 - „1. Voditelj obrade i izvršitelj obrade imenuju službenika za zaštitu podataka u svakom slučaju u kojem:
 - (a) obradu provodi tijelo javne vlasti ili javno tijelo, osim za sudove koji djeluju u okviru svoje sudske nadležnosti,

- (b) osnovne djelatnosti voditelja obrade ili izvršitelja obrade sastoje se od postupaka obrade koji zbog svoje prirode, opsega i/ili svrha iziskuju redovito i sustavno praćenje ispitanika u velikoj mjeri, ili
- (c) osnovne djelatnosti voditelja obrade ili izvršitelja obrade sastoje se od opsežne obrade posebnih kategorija podataka na temelju članka 9. ili osobnih podataka u vezi s kaznenim osudama i kažnjivim djelima iz članka 10.

[...]

6. Službenik za zaštitu podataka može biti član osoblja voditelja obrade ili izvršitelja obrade ili obavljati zadaće na temelju ugovora o djelu.

[...]"

5 Člankom 38. OUZP-a, naslovljenim „Položaj službenika za zaštitu podataka”, u stavcima 3., 4. i 5. propisuje se:

„3. Voditelj obrade i izvršitelj obrade osiguravaju da službenik za zaštitu podataka ne prima nikakve upute u pogledu izvršenja tih zadaća. Voditelj obrade ili izvršitelj obrade ne smiju ga razriješiti dužnosti ili kazniti zbog izvršavanja njegovih zadaća. Službenik za zaštitu podataka izravno odgovara najvišoj rukovodećoj razini voditelja obrade ili izvršitelja obrade.

[...]

5. Službenik za zaštitu podataka obvezan je tajnošću ili povjerljivošću u vezi s obavljanjem svojih zadaća, u skladu s pravom Unije ili pravom države članice.”

6 Člankom 39. OUZP-a, naslovljenim „Zadaće službenika za zaštitu podataka”, u stavku 1. točki (b) određuje se:

„Službenik za zaštitu podataka obavlja najmanje sljedeće zadaće:

[...]

(b) praćenje poštovanja ove Uredbe te drugih odredaba Unije ili države članice o zaštiti podataka i politika voditelja obrade ili izvršitelja obrade u odnosu na zaštitu osobnih podataka, uključujući raspodjelu odgovornosti, podizanje svijesti i osposobljavanje osoblja koje sudjeluje u postupcima obrade te povezane revizije;

[...]"

Njemačko pravo

- 7 Člankom 6. Bundesdatenschutzgesetza (Savezni zakon o zaštiti podataka) od 20. prosinca 1990. (BGBl. 1990. I, str. 2954.), u verziji koja je bila na snazi od 25. svibnja 2018. do 25. studenoga 2019. (BGBl. 2017. I, str. 2097.) (u dalnjem tekstu: BDSG), naslovjenim „Položaj”, u stavku 4. određuje se:

„Službenica ili službenik za zaštitu podataka smije se razriješiti dužnosti samo u okviru odgovarajuće primjene članka 626. Bürgerliches Gesetzbucha [(Građanski zakonik) u verziji objavljenoj 2. siječnja 2002. (BGBl. 2002. I, str. 42. i ispravci BGBl. 2002. I, str. 2909. i BGBl. 2003. I, str. 738.).] Otkaz službenici ili službeniku za zaštitu podataka nije dopušten, osim ako postoje činjenice na temelju kojih javno tijelo ima pravo otpustiti službenicu ili službenika zbog opravdanog razloga bez poštovanja otkaznog roka. Nakon prestanka obavljanja dužnosti službenice ili službenika za zaštitu podataka, otkaz ugovora o radu nije dopušten u roku od godinu dana, osim ako ga je javno tijelo ovlašteno otkazati zbog opravdanog razloga bez poštovanja otkaznog roka.”

- 8 Člankom 38. BDSG-a, naslovjenim „Službenici za zaštitu podataka nejavnih tijela”, propisuje se:

„(1) Kao dopuna članku 37. stavku 1. točkama (b) i (c) [OUZP-a], voditelj obrade i izvršitelj obrade imenuju službenicu ili službenika za zaštitu podataka ako u pravilu zapošljavaju najmanje deset osoba koje obavljaju automatiziranu obradu osobnih podataka. [...]”

(2) Primjenjuju se članak 6. stavak 4., članak 6. stavak 5. druga rečenica i članak 6. stavak 6., međutim članak 6. stavak 4. primjenjuje se samo ako je imenovanje službenice ili službenika za zaštitu podataka obvezno.”

- 9 Članak 134. Građanskog zakonika, u verziji objavljenoj 2. siječnja 2002. (u dalnjem tekstu: Građanski zakonik), naslovjen „Zakonska zabrana”, glasi kako slijedi:

„Pravni posao kojim se povređuje zakonska zabrana ništavan je, osim ako iz zakona ne proizlazi drukčije.”

- 10 Člankom 626. Gradanskog zakonika, naslovjenim „Otkaz bez otkaznog roka zbog opravdanog razloga”, određuje se:

„(1) Svaka ugovorna strana može otkazati ugovor o radu zbog opravdanog razloga bez poštovanja otkaznog roka ako postoje činjenice na temelju kojih stranci koja uručuje otkaz, uz uzimanje u obzir svih okolnosti određenog slučaja i procjene interesa obiju ugovornih strana, nije prihvatljivo nastaviti radni odnos do isteka otkaznog roka ili do ugovorenog prestanka radnog odnosa.

(2) Otkaz se može uručiti samo u roku od dva tjedna. Rok počinje teći nakon trenutka u kojem osoba koja ima pravo uručiti otkaz sazna za činjenice koje su relevantne za otkaz. [...]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 11 Leistritz je društvo privatnog prava koje je na temelju njemačkog prava obvezno imenovati službenika za zaštitu podataka. Osoba LH ondje je obnašala dužnost „voditeljice pravne službe” od 15. siječnja 2018. i službenice za zaštitu podataka od 1. veljače 2018.

- 12 Dopisom od 13. srpnja 2018. društvo Leistritz otpustilo je osobu LH uz primjenu otkaznog roka, s učinkom od 15. kolovoza 2018., pozivajući se na mjeru restrukturiranja tog društva u okviru koje su bile izdvojene djelatnost internog pravnog savjetovanja i služba za zaštitu podataka.
- 13 Sudovi koji su odlučivali o meritumu, pred kojima je osoba LH pokrenula postupak osporavanja valjanosti svojeg otkaza, odlučili su da je taj otkaz nevaljan s obzirom na to da je prema odredbama članka 38. stavka 2., u vezi s drugom rečenicom stavka 4. članka 6. BDSG-a, osoba LH zbog svojeg svojstva službenice za zaštitu podataka mogla biti otpuštena bez otkaznog roka samo zbog opravdanog razloga. Međutim, mjera restrukturiranja koju je opisalo društvo Leistritz nije bila takav razlog.
- 14 Sud koji je uputio zahtjev, kojem je društvo Leistritz podnijelo reviziju, napominje da je prema njemačkom pravu otkaz osobi LH ništavan na temelju tih odredbi i članka 134. Gradanskog zakonika. Međutim, on ističe da primjenjivost članka 38. stavka 2. i druge rečenice stavka 4. članka 6. BDSG-a ovisi o tome dopušta li se pravom Unije, a konkretno drugom rečenicom stavka 3. članka 38. OUZP-a, propis države članice prema kojem otkaz službeniku za zaštitu podataka podliježe uvjetima koji su stroži od onih predviđenih pravom Unije. Ako to nije slučaj, trebalo bi prihvati reviziju.
- 15 Sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da njegove dvojbe osobito obilježava postojanje razlika u nacionalnoj pravnoj doktrini. S jedne strane, uglavnom se zastupa stajalište da je posebna zaštita od otkaza, koja je propisana odredbama članka 38. stavka 2. u vezi s drugom rečenicom stavka 4. članka 6. BDSG-a, materijalno radnopravno pravilo u pogledu kojeg Unija nema zakonodavnu nadležnost, zbog čega navedene odredbe ne bi bile protivne drugoj rečenici stavka 3. članka 38. OUZP-a. S druge strane, prema manjinskom stajalištu, veze između te zaštite i položaja službenika za zaštitu podataka u suprotnosti su s pravom Unije i stvaraju ekonomski pritisak kako bi se službenik za zaštitu podataka trajno zadržao na položaju jednom kad ga se imenuje.
- 16 U tim je okolnostima Bundesarbeitsgericht (Savezni radni sud, Njemačka) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li drugu rečenicu stavka 3. članka 38. [OUZP-a] tumačiti na način da mu se protive odredbe nacionalnog prava kao što su, u ovom slučaju, odredbe članka 38. stavaka 1. i 2. u vezi s drugom rečenicom stavka 4. članka 6. [BDSG-a] kojima se redoviti otkaz ugovora o radu koji je službeniku za zaštitu podataka uručio voditelj obrade, koji je njegov poslodavac, proglašava nedopuštenim neovisno o tome je li otkaz uručen zbog izvršavanja njegovih zadaća?

2. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje:

Protivi li se takva odredba nacionalnog prava drugoj rečenici stavka 3. članka 38. [OUZP-a] i u slučaju kad imenovanje službenika za zaštitu podataka nije obvezno na temelju članka 37. stavka 1. [te uredbe], nego samo na temelju prava države članice?

3. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo pitanje:

Temelji li se druga rečenica stavka 3. članka 38. [OUZP-a] na dostatnoj pravnoj osnovi, osobito ako se odnosi na službenike za zaštitu podataka koji su u radnom odnosu s voditeljem obrade?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

- 17 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita Sud treba li drugu rečenicu stavka 3. članka 38. OUZP-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis kojim se predviđa da voditelj obrade ili izvršitelj obrade može otkazati službeniku za zaštitu podataka, koji je njegov zaposlenik, samo zbog opravdanog razloga, čak i ako otkaz nije povezan s izvršavanjem zadaća tog službenika.
- 18 Kao što to proizlazi iz ustaljene sudske prakse, prilikom tumačenja odredbe prava Unije valja uzeti u obzir ne samo njezin tekst u skladu s njegovim uobičajenim smislom u svakodnevnom jeziku nego i kontekst u kojem se nalazi te zadane ciljeve propisa čiji je ta odredba dio (presuda od 22. veljače 2022., Stichting Rookpreventie Jeugd i dr., C-160/20, EU:C:2022:101, t. 29. i navedena sudska praksa).
- 19 Kao prvo, što se tiče teksta predmetne odredbe, valja podsjetiti na to da se člankom 38. stavkom 3. OUZP-a u drugoj rečenici određuje da „[v]oditelj obrade ili izvršitelj obrade ne smiju [...] razriješiti dužnosti ili kazniti [službenika za zaštitu podataka] zbog izvršavanja njegovih zadaća”.
- 20 Najprije valja istaknuti da se OUZP-om ne definiraju pojmovi „razriješiti dužnosti”, „kazniti” i „zbog izvršavanja njegovih zadaća” iz te druge rečenice stavka 3. članka 38.
- 21 Imajući u vidu navedeno, valja navesti, prvo, da u skladu sa smislom tih pojmoveva u svakodnevnom jeziku, zabrana prema kojoj voditelj obrade ili izvršitelj obrade ne smije razriješiti dužnosti ili kazniti službenika za zaštitu podataka znači, kao što je to u biti naveo nezavisni odvjetnik u točkama 24. i 26. svojeg mišljenja, da taj službenik treba biti zaštićen od svake odluke kojom bi se obustavilo obavljanje njegovih dužnosti, kojom bi bio stavljen u nepovoljniji položaj ili koja bi predstavljala kaznu.
- 22 U tom pogledu takva odluka može biti mjera otkazivanja službeniku za zaštitu podataka koju bi donio njegov poslodavac i kojom bi bio okončan njihov postojeći radni odnos kao i, prema tome, dužnost službenika za zaštitu podataka unutar predmetnog poduzeća.
- 23 Drugo, valja utvrditi da se druga rečenica stavka 3. članka 38. OUZP-a jednako primjenjuje na službenika za zaštitu podataka koji je član osoblja voditelja obrade ili izvršitelja obrade i na osobu koja obavlja svoje zadaće na temelju ugovora o djelu sklopljenog s voditeljem obrade ili izvršiteljem obrade, u skladu s člankom 37. stavkom 6. OUZP-a.
- 24 Iz toga slijedi da je cilj druge rečenice stavka 3. članka 38. OUZP-a da se primjenjuje na odnose između službenika za zaštitu podataka i voditelja obrade ili izvršitelja obrade, neovisno o prirodi radnog odnosa koji ih povezuje.
- 25 Treće, valja istaknuti da se tom odredbom određuje ograničenje koje se sastoji, kao što je to nezavisni odvjetnik u biti istaknuo u točki 29. svojeg mišljenja, od zabrane otkazivanja službeniku za zaštitu podataka zbog razloga koji se temelji na izvršavanju njegovih zadaća, koje na temelju članka 39. stavka 1. točke (b) OUZP-a konkretno obuhvaćaju praćenje poštovanja odredbi prava Unije ili prava država članica u području zaštite osobnih podataka i politika voditelja obrade ili izvršitelja obrade u odnosu na zaštitu osobnih podataka.

- 26 Kao drugo, što se tiče cilja koji se nastoji postići drugom rečenicom stavka 3. članka 38. OUZP-a, valja naglasiti, prvo, da se u njegovoju uvodnoj izjavi 97. navodi da bi službenici za zaštitu podataka, bez obzira na to jesu li zaposlenici voditelja obrade, trebali moći obavljati svoje dužnosti i zadaće na neovisan način. U tom pogledu, takva im neovisnost nužno mora omogućiti da obavljaju te zadaće u skladu s ciljem OUZP-a, a kojim se, kao što to proizlazi iz njegove uvodne izjave 10., osobito nastoji osigurati visoka razina zaštite pojedinaca unutar Unije i u tu svrhu osigurati postojana i homogena primjena pravila za zaštitu temeljnih prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u čitavoj Uniji (presuda od 6. listopada 2020., La Quadrature du Net i dr., C-511/18, C-512/18 i C-520/18, EU:C:2020:791, t. 207. i navedena sudska praksa).
- 27 Drugo, cilj jamčenja neovisnosti službenika za zaštitu podataka u obavljanju dužnosti, kao što to proizlazi iz druge rečenice stavka 3. članka 38. OUZP-a, također proizlazi iz prve i treće rečenice stavka 3. tog članka 38., kojim se nalaže da taj službenik za zaštitu podataka ne prima nikakve upute u pogledu izvršenja tih zadaća i da izravno odgovara najvišoj rukovodećoj razini voditelja obrade ili izvršitelja obrade, kao i iz članka 38. stavka 5., kojim se u pogledu obavljanja tih zadaća propisuje da je navedeni službenik obvezan tajnošću odnosno povjerljivošću.
- 28 Stoga valja smatrati da se drugom rečenicom stavka 3. članka 38. OUZP-a, time što štiti službenika za zaštitu podataka od svake odluke kojom bi se obustavilo obavljanje njegovih dužnosti, kojom bi bio stavljen u nepovoljniji položaj ili koja bi predstavljala kaznu, pri čemu bi takva odluka bila u vezi s izvršavanjem njegovih zadaća, u biti nastoji očuvati neovisnost službenika za zaštitu podataka u obavljanju dužnosti i stoga zajamčiti djelotvornost odredbi OUZP-a. Suprotno tomu, predmet te odredbe nije općenito uređenje radnih odnosa između voditelja obrade ili izvršitelja obrade i članova njegova osoblja, na koje se može utjecati samo uzgredno, u mjeri u kojoj je to strogo nužno za ostvarenje tih ciljeva.
- 29 Kao treće, to tumačenje je potvrđeno kontekstom u kojem se nalazi navedena odredba i, konkretno, pravnom osnovom na temelju koje je zakonodavac Unije donio OUZP.
- 30 Naime, iz preambule OUZP-a proizlazi da je ona donesena na temelju članka 16. UFEU-a, čijim se stavkom 2. propisuje, među ostalim, da Europski parlament i Vijeće Europske unije, odlučujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, utvrđuju, s jedne strane, pravila o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije te u državama članicama kada obavljaju svoje aktivnosti u području primjene prava Unije i, s druge strane, pravila o slobodnom kretanju takvih podataka.
- 31 Nasuprot tomu, osim posebne zaštite službenika za zaštitu podataka predviđene drugom rečenicom stavka 3. članka 38. OUZP-a, utvrđivanje pravila koja se odnose na zaštitu od otkazivanja službeniku za zaštitu podataka kojeg zaposljava voditelj obrade ili izvršitelj obrade nije obuhvaćeno ni zaštitom pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka ni slobodnim kretanjem takvih podataka, nego područjem socijalne politike.
- 32 U tom pogledu valja podsjetiti, s jedne strane, na to da na temelju članka 4. stavka 2. točke (b) UFEU-a Unija i države članice imaju podijeljenu nadležnost, u smislu članka 2. stavka 2. UFEU-a, u području socijalne politike za aspekte utvrđene u UFEU-u. S druge strane, i kao što je to pojašnjeno u članku 153. stavku 1. točki (d) UFEU-a, Unija podupire i dopunjuje aktivnosti država članica u području zaštite radnika nakon prestanka njihova ugovora o radu (vidjeti po analogiji presudu od 19. studenoga 2019., TSN i AKT, C-609/17 i C-610/17, EU:C:2019:981, t. 47.).

- 33 Imajući u vidu navedeno te kao što to proizlazi iz članka 153. stavka 2. točke (b) UFEU-a, Parlament i Vijeće mogu posredstvom direktiva usvojiti minimalne uvjete u tom pogledu, pri čemu se prema ustaljenoj sudskej praksi Suda, a s obzirom na članak 153. stavak 4. UFEU-a, takvim minimalnim uvjetima ne sprečava ni jednu državu članicu da zadrži ili uvede strože zaštitne mjere koje su u skladu s Ugovorima (vidjeti u tom smislu presudu od 19. studenoga 2019., TSN i AKT, C-609/17 i C-610/17, EU:C:2019:981, t. 48.).
- 34 Iz toga slijedi, kao što je to nezavisni odvjetnik u biti istaknuo u točki 44. svojeg mišljenja, da svaka država članica u izvršavanju svoje zadržane nadležnosti može propisati posebne odredbe kojima se pruža veća zaštita u području otkazivanja službeniku za zaštitu podataka ako su te odredbe u skladu s pravom Unije i, konkretno, odredbama OUZP-a, a osobito drugom rečenicom stavka 3. njegova članka 38.
- 35 Konkretno, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 50. i 51. svojeg mišljenja, takva povećana zaštita ne može ugroziti ostvarenje ciljeva OUZP-a. Međutim, to bi bio slučaj ako bi se time voditelja obrade ili izvršitelja obrade onemogućavalo u svakom otkazivanju službeniku za zaštitu podataka koji više nema stručne kvalitete koje se zahtijevaju za izvršavanje njegovih zadaća ili koji ih ne bi ispunjavao u skladu s odredbama OUZP-a.
- 36 S obzirom na prethodna razmatranja, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da drugu rečenicu stavka 3. članka 38. OUZP-a treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da voditelj obrade ili izvršitelj obrade može otkazati službeniku za zaštitu podataka, koji je njegov zaposlenik, samo zbog opravdanog razloga, čak i ako otkaz nije povezan s izvršavanjem zadaća tog službenika, pod uvjetom da se takvim propisom ne ugrožava ostvarenje ciljeva OUZP-a.

Drugo i treće pitanje

- 37 Uzimajući u obzir odgovor na prvo pitanje, na drugo i treće pitanje nije potrebno odgovarati.

Troškovi

- 38 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je суду da odluci o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Drugu rečenicu stavka 3. članka 38. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se predviđa da voditelj obrade ili izvršitelj obrade može otkazati službeniku za zaštitu podataka, koji je njegov zaposlenik, samo zbog opravdanog razloga, čak i ako otkaz nije povezan s izvršavanjem zadaća tog službenika, pod uvjetom da se takvim propisom ne ugrožava ostvarenje ciljeva te uredbe.

Potpisi